

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת קרח תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת קרח תשפ"ה – המעבר בין ההנהגות

חוץ לארץ ויש מלאכים של הארץ, גם הם היו מתחלפים, אז רצו לשמור על תפקידם. יש גם דעות בחסידות, בתורת החסידות, שהם לא רצו באמת לצאת מההנהגה של המדבר, ההנהגה העל־טבעית לגמרי.

בכל אופן, הם לא קראו את המפה נכון כי היו נגועים, וגם כלל עם ישראל נגרר, וגם משה רבינו העביר את הבקשה.

ויש פה דבר: שה' יתברך, כתוב "ה' צִלְפָּן", ה' הוא הצל שלך – איך שאתה מעורר מלמטה, ככה מעוררים עליך מלמעלה. "בָּא לְטָהֵר מִסִּיעִין לוֹ", עוזרים לו, מסייעים לו. "בָּא לְטַמֵּא פְּוֹתְחִין לוֹ" – לא סוגרים לו, פותחים לו.

אם כן, עם ישראל פה עשה טעות בהבנה של המציאות, עשה התעוררות מלמטה נגועה עם יצר הרע הפרטי והכללי, גרמו למשה לבוא ולבקש מה' יתברך – וה' יתברך כבר הגיב בהתאם להתעוררות הזו: 'אה, אתם רוצים ככה? טוב, תשלחו לכם. שלח לך. בבקשה'.

צריך זהירות גדולה מאד איך מעוררים מלמטה, איך מתיחסים לבורא עולם ישתבח שמו לעד, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל. אנחנו, מה אנו מה חיינו? בן אדם הוא רק בן אדם, לא משנה כמה הוא מוצלח וכמה הוא חכם וכמה הוא צדיק. לא. הוא רק בן אדם בשר ודם. לא לשכוח את זה בכלל.

והם הכניסו שם השקפה מוטעית, שבסוף גרמה לחטא המרגלים ולעונש לכל עם ישראל, למות במדבר כל הדור הזה, וכן הלאה. זאת אומרת שמהנהגה מעל הטבע הם ניסו להוריד את ההנהגה לתוך הטבע, מתוך כל מיני שיקולים ונגיעות – וגרמו לנזק רב.

קרח, גם כן: יש הנהגה אלקית שאומרת למשה רבינו, מי צריך להיות כהן גדול. אהרן צריך להיות כהן גדול,

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת קרח תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

רציתי דוקא לעשות השוואה בין פרשת המרגלים לפרשת קרח. בפרשת המרגלים: עם ישראל עמד להכנס לארץ ישראל, לעבור מהנהגה של גילוי פנים לגמרי כמו במדבר להנהגה של גילוי פנים אבל בתוך הטבע, דרך הטבע. זאת אומרת, אחרי שעם ישראל נכנס לארץ ישראל בכל זאת הם היו צריכים לזרוע, לקצור, לבשל, לעשות, הם כבר לא אוכלי המן. אז כבר יש בזה טבע ואת כל ההשתדלויות שצריך לעשות בטבע.

אז אולי מהבחינה הזו היוזמה של עם ישראל לשלוח מרגלים היא מעין 'בוא נתרגל עכשיו להנהגה החדשה'. 'עד עכשיו ה' יתברך מנהיג אותנו באופן גלוי: עמוד ענן, עמוד האש, והכל לפי גילוי פנים מדהים. ועכשיו ניכנס ונצטרך אולי גם להלחם, כן, לכבוש ולבנות – אלה דברים בטבע'. אז כשעושים השתדלות בטבע צריך לעשות השתדלות בטבע, "בְּתַחֲלֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה". אז כביכול היה פה איזה מקום, איזו מחשבה שאנשים חושבים, לשלוח מרגלים.

ה' יתברך לא הסכים. ה' יתברך אמר שהוא לא צריך לשלוח מרגלים לתור את הארץ, הוא יודע שהארץ טובה מאד, לא צריך. אבל העם לחץ, באו המרגלים והתעקשו. ומשה הגיש את הבקשה. וה' אמר לו: "שְׁלַח לָךְ".

יש פה בעיה בהתעוררות מלמטה לעומת מפת הקרב של אותו זמן. לא קראו את מפת הקרב במדויק. חשבו בשכל, היו נגועים באינטרסים, כי הנשיאים רצו להשאר בתפקידם, ככה אומרים חכמים, וכשהם היו כננסים לארץ היו מחליפים אותם. כמו שיש מלאכי

כי אהרן הוא כהן, מצד החסד, חסד. יש, אתם יודעים, שלשה קוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. חסד – קו ימין, אהבה ונתינה. קו שמאל – דין, צמצום. קו אמצעי – קו הרחמים, קו האמת. אברהם, יצחק ויעקב. יעקב הקו האמצעי.

אם כן, הוא רצה, אומר ה'זהר' הקדוש, הוא רצה באמת לשנות סדרי עולם. הוא היה לוי. לוי זה מצד הדין – והוא רצה לתפקד ככהן גדול. למה? אומר האר"י הקדוש שקרח הוא הרע שבקין. קין קינא בהבל, אז גם פה הוא מקנא. הוא בא בעצם בגלגול ומקנא קנאה לא טובה. והוא רצה לקבל את התפקיד שלא מתאים לו.

והוא הסתמך על מה שנראה לו, מה צודק, מה לא צודק, כמו שעושים לפעמים בפוליטיקה – מישוה רוצה להיות שר, השני לא רוצה שהוא יהיה שר, תחרויות, ענינים, אמביציות, כל הדברים האלה.

וקרח גם היה עשיר גדול. אם היו בודקות הרשויות ממה הוא התעשר, היו מגלים שהוא לא היה הישר באדם. וגם היה לו פה מפיק מרגליות, והוא הלך וגייס תמיכה, כמו שעושים באמת בפוליטיקה, שמה זה פוליטיקה? זה שלטון בדרך הטבע, השתדלויות בדרך הטבע – 'הנה המצע שלי, זה מה שאני רוצה. בואו, תצביעו בעדי'. אז זה מה שהוא עשה. כל הלילה הלך לשכנע את ראשי הסנהדראות שיתמכו בו, שהוא צודק.

והוא עשה פרופגנדה. מה זה פרופגנדה? זה לנסות להשפיע על דעת ההמונים בשביל האינטרס שלו בדרך לא ישרה, בדרך

מעורבת טוב ורע, כן? מה שהוא שאל, כל מיני שאלות על הציצית, "טלית שְׂפָלָה תכלת", ועל בית שיש לו מזוזה, אם הוא מלא בספרי תורה אם הוא צריך מזוזה, וזה שאמר ש"כָּל הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים", כולנו שמענו את הדברות, שני הדברות במתן תורה – זאת אומרת, הוא רצה לעשות מצד אחד השוואת המדרגות בין כולם, הפך ההיררכיה האלקית – אבל אם כבר, אז הוא רצה כן לתפוס מקום גבוה של להיות הכהן הגדול במקום לוי.

אז זאת אומרת שהיתה כאן ערמומיות שלא מצד הקדושה, עם תחבולות ברמה של השתדלויות בטבע, די נמוך. יש השתדלויות בטבע, לזכות נניח בבחירות, בצורה נקיה. אבל אצלו זה לא היה בצורה נקיה בכלל. וזה נבע מהקנאה שלו, מהמחלוקת הקודמת שהיתה לו עם הבל, כי משה רבינו הוא גלגול של הבל.

אז כמו שה' בחר במנחתו של הבל ולא רצה את הקרבן שהביא קין כי גם זה היה נגוע, אפשר לקרוא לזה 'בקמצנות', זה לא היה המיטב, זה לא נאה, נאה להביא את המיטב לקדוש ברוך הוא, בלב שלם, בשמחה, בלב שלם, לכבוד ה' יתברך – אז גם פה, גם פה הכל היה נגוע.

כמה צריך להזהר בן אדם, במיוחד מי ששאפתן ומי שיש לו גאווה ויש לו ערך עצמי גבוה, ויכולת מניפולטיבית וכל מיני יכולות של להשפיע על ההמונים כמו שהיה לקרח. כמה צריך להזהר אם הוא משתמש בדברים האלה – שזה יהיה נקי לשם שמים, מדויק, לפי התפקיד שלו, לא לפי תפקיד אחר, לקחת תפקיד של מישוה אחר. אדם צריך להיות שמח בחלקו. "איזהו עשיר? השמח בחלקו" – את מי ה' מעשיר? את מי ששמח במה שה' חילק לו, הוא מעשיר. הוא לא היה שמח בחלקו.

אז היו פה נגיעות מגלגולים קודמים, חוסר תיקון המדות, הוא לא ידע את מקומו ואת מיקומו. את מי הוא חשב לרמות? את הקדוש ברוך הוא? ובסוף הוא היה חוטא ומחטיא, כי הוא גייס אנשים נגד משה ואהרן. הוא לא נשאר בחטא לבד, הוא הלך וניסה לשכנע. ה' ישמור. ה' ישמור.

אז הנהגה בטבע, זה דבר מסוכן מאד. לעבור מהנהגה בטבע למעל הטבע – צריך הכנה, וגם צריך להיות, אנשים צריכים להיות קדושים, צריכים להתכונן כדי להבין את המערכה הזו ואיך הקשר בין בורא עולם ישתבח שמו לעד לבין האדם, שכן אדם הוא

צריך קשב פנימי לתוך הלב, להבין את הדקויות – מה מוליך אותי, מה מעורר אותי, מי לוחש לי מה לעשות – יצר טוב? יצר רע? למה אני מחליט מה שאני מחליט, מתוך מה – מתוך תאוה? מתוך קנאה? מתוך גאווה? מתוך טמטום? מתוך תסכול? אתם מבינים לאיזו דרגה צריך להגיע?

כלום.

הנה, אדם הראשון לא הצליח בזה, אדם וחווה, לא הצליחו, עשו דברים שלא כהוגן. ומה חשבו, שה' יתברך לא רואה מה שהם עושים? מבינים? תמיד זה הענין הזה – שהאדם חושב שהוא יותר חכם, שה' כביכול לא רואה. לכן אמרו חכמים שמי שעושה עבירות חמורות אז כאילו מסלק את רגלי השכינה, כאילו אומר 'השכינה לא רואה פה מה אני עושה'. לא. השכינה רואה הכל. השכינה היא ההתגלות של ה' יתברך בעולם הזה, קצה התגלותו. אז אדם צריך להזהר מאד. "מֵאֵד מְאֹד הָיָה שֶׁפֶל רוּחַ, שֶׁתִּקְוֶה אֲנוֹשׁ רָמָה".

וגם אנשים, מה הם חושבים בני אדם שמתנפחים? שהם יחיו לנצח? אם יזכו, יחיו עד מאה ועשרים. אז מה, יקחו מפה עושר וכבוד לעולם הבא? אם יזכו בכלל. איך יעמדו בבית דין של מעלה? איך נעמוד? אוי

לנו, אוי לנו, אוי לה לאותה בושח. מראים לאדם את כל מעשיו שעשה – וואי וואי וואי וואי וואי וואי וואי וואי וואי וואי...

גם אלה שלא מאמינים, כופרים שלא מאמינים בעולם הבא, הם יודעים שהם ימותו. אז מה הם חושבים? שמה שהם עושים זה נחצי, ושההיסטוריה תזכור אותם? – בן אדם לא זוכר מי אבא של סבא שלו, אם הוא בכלל הכיר אותו. וזה גם לא מעניין אותו. מבינים?

אז לעבור מהטבע להנהגה שמעל הטבע, זה לא פשוט. ולעבור מהנהגה לגמרי מעל הטבע להנהגה בטבע שהיא עם גילוי פנים אבל עדיין בטבע עם השתדלות, זה גם לא פשוט. כל הזמן צריך לקרוא את מפת הקרב ולדייק, גם בפרט וגם בכלל. צריך לדייק, לדייק, מה ה' יתברך רוצה מאתנו? כמה השתדלות, כמה אמונה? אמונה תמיד צריך, אבל צריך גם השתדלות. לפי המצב של הדור איזה סוג השתדלות צריך לעשות, מינימלית או מקסימלית? אפשר לראות את זה, אפשר לבחון את זה.

מסתבר בדור כמו שלנו שצריך לעשות לא רק השתדלות מקסימלית – אלא גם מדויקת, וטובה מאד – ובלי להתגאות, וגם להבין שזו רק השתדלות, ולהבין שיש לך שכל רק מה' בשביל לעשות את ההשתדלות, לא "פחית ופחית ופחית". זה דק מאד.

מאד צריך להקפיד, לא רק להקפיד על ההלכה – להקפיד על הנקיות של העבודה, שתהיה לשמה, תיקון המדות, הבנת מקומו ומיקומו, לא ירמה את עצמו, לא ירמה את זולתו, לא ירמה חלילה, יחשוב שהוא יכול לרמות, את הקדוש ברוך הוא.

מאיפה יש את העזות הזו? העזות הזו נובעת מההסתבר פנים. "מצוה גוררת מצוה, ופירה גוררת פירה". אז אם בן אדם עושה עבירות, המוחין הקדושים מסתלקים ממנו. אז הוא כבר בתוך העבירה, הוא אומר: אה, הוא עשה עבירה, הוא חילל שבת – ה' לא עשה לו כלום. 'אה, טוב. אז אולי זה לא כזה רציני'. זה שה' יתברך לא מגיב מיד – זה בגלל שאין לך זכות. אם היתה לך זכות, ה' היה מגיב מיד. לפעמים גם אין לדור זכות, אז עוד יותר, אנחנו ב'פרך' עוד יותר גדול.

ועכשיו שאנחנו בעזרת ה' בחבלי משיח, זאת אומרת שאנחנו צריכים להתכונן להנהגה מעל הטבע בגאולה השלמה, ויש בהנהגה הזאת שלבים, מרגע שמתגלה המשיח עד שה' שוחט את היצר הרע הפרטי והכללי יש עוד שלבים, אז יש שם בחירה, הבחירה עוד לא התבטלה – איך נעמוד בזה? איך לא נעשה שטויות? איך לא נעשה חורבן?

קודם כל, ענוה ושמירת הברית. אלה שני הדברים הבסיסיים כדי שה' יתברך ירחם על האדם ויוליך

אותו בדרך אמת. לא להתגאות בשום אופן ובשום ענין, לא בגלוי ולא בסתר. לא להתגאות, לדעת שבן אדם הוא כלום. לאהוב את ה' ולהתירא מפניו, ולעשות את רצונו יתברך, ולבקש עזרה ורחמים שנצליח לעשות רצונו. זה בכלל לא מובן מאליו שבן אדם יצליח ושהכלל יצליח. ה' יעזור.

צריך להיות קדושים, כי ה' יתברך קדוש, והתפקיד של עם ישראל – "ממלכת כהנים וגוי קדוש", לא משהו אחר. לזה הוא בחר בנו מכל העמים, שנשמור את תורתו, נשמע לו ונאיר לבריאה, ונהיה אנשים טובים – שיתקדש שמו יתברך, כמו שאומרים חכמים, שהמצוות ניתנו כדי לקדש את שמו יתברך, לא את שמו של הבן אדם... את שמו של הקדוש ברוך הוא.

וצריך כל הזמן לעשות בדק בית, בדק בית, בירור שאינו פוסק, תשובה שאינה פוסקת, דבקות שאינה פוסקת, מלחמה ביצר הפרטי והכללי שאינו פוסק.

כתוב, כן, 'הסר שט"ן מלפנינו ומאחורינו'. התחדש לי היום שמה זה 'הסר שט"ן מלפנינו'? כשאתה חושב שהוא מלפנינו, הוא מאחורינו. כשאתה חושב שהוא מאחורינו, הוא מלפנינו. כשאתה חושב שאתה כבר יודע שהוא מלפנינו ומאחורינו, הוא מסתתר לגמרי, לך תדע איפה הוא.

כל הזמן צריך להזהר מאד. צריך קשב פנימי לתוך הלב, להבין את הדקויות – מה מוליך אותי, מה מעורר אותי, מי לוחש לי מה לעשות – יצר טוב? יצר רע? למה אני מחליט מה שאני מחליט, מתוך מה – מתוך תאוה? מתוך קנאה? מתוך גאווה? מתוך טמטום? מתוך תסכול? אתם מבינים לאיזו דרגה צריך להגיע?

כדי להגיע לזה תקראו את הספר שלנו 'דרך עץ החיים'. אפשר להוריד אותו חינם מהאתר. זה ספר קטן. תוך שעתיים אתם קוראים אותו – ויש לכם את הדרך איך להתחיל לעבוד, אם תרצו. תמיד יש בחירה חפשית ואחריות אישית. אם תרצו, יש שמה התחלה של כל הדרך.

ואחר כך צריך לעבוד. ואם בן אדם עובד ככה – ה' יתברך מאיר לו ומוליך אותו, ומציל אותו ועוזר לו. גם אם קשה לו ויש לו נפילות ויש לו קשיים, זה לא משנה, הוא הולך בדרך בלב טוב ואמתי? – ה' יתברך לא יעזוב אותו לעולם, לעולם.

יהי רצון שכולנו נזכה ויבוא משיח במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך! להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל עת לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה, יתברך שמו!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום, וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – החובה לפשפש במעשינו מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א כ"ט סיון תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. איזה מעשה טוב עשית היום? איזו מדה רעה תיקנת היום? שמרת על לשונך? עסקת בתורה לשמה? זיכית את הרבים? וכן הלאה.
- ב. יש אדם שהוא נחמד, טוב ומוכשר – השאלה היא את מי הוא משרת – את הקב"ה או הסטרא אחרא??!
- ג. כל דבר טוב הוא מהקדושה, כי הקדושה טובה – אבל למה משמש הטוב הזה? למי האדם מחובר למעלה? לקב"ה, או להבדיל ליצר הרע?
- ד. הצגות קל לעשות. האם נבחנת בנסיונות?
- ה. העולם מתחפש. אך האמת תתגלה.
- ו. בחן באופן עמוק מאד מאד כל מחשבה, דיבור ומעשה, ומה יהיו תוצאות מעשיך! ואם טעית – תקן זאת מיד, בס"ד.
- ז. כאשר אדם מתגאה – כל חייו מעוותים, וכל החלטותיו מסוכנות.
- ח. "מגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב" – בזה לא תוכל לרמות! זה יתגלה.
- ט. עד שלא נעלה את ניצוצות הקדושה מעושק הקליפה, אנחנו תקועים, ר"ל.
- י. אמרת היום 'כפרת עוונות'?
- יא. ה' ית' עושה נסים ונפלאות בלי סוף, לעם ישראל, לפרט ולכלל, ברוך הוא וברוך שמו – אך לא כולם זוכים לראות אותם. וזה מפני העוונות ר"ל, המעוורים את עיני האדם.
- יב. הגאולה השלמה בוא תבוא. ואין אף אחד יכול למנוע זאת. ואז יהיה הנצחון האמתי, הנצחי והגלוי של הקדושה, והפסד וכליון לסטרא אחרא.
- יג. כמה טוב ישתבח שמו שאפשר לאכול, לשתות ולישון! זה אינו מובן מאליו. תנאי החיים אף פעם אינם מובנים מאליהם. לכל דבר צריך רחמי שמים.
- יד. מי שרוצח בשגה נס לעיר מקלט. מי שצריך תיקון ותשובה, נס למקלט – אוי לנו!
- טו. כאשר מאיר שם הוי"ה ברוך הוא, הכל ברחמים!
- טז. עבירות קשות גורמות לחר"ן א"ף ולענשים קשים לפרט ולכלל, ר"ל. וזה תלוי במעשינו.
- יז. טיל שנפל כולל בתוכו ארבע מיתות בית דין: "סקילה, שרפה, רג, וחנק", ר"ל. ועל כך צריך "תשובה ותפלה וצדקה".
- יח. לפני ביאת משיח גוברים הלחצים, כמו צירי לידה. הם גם סימן, והם גם באים לכפר ולזרז אותנו לקיים את תורתנו ית'.
- יט. האזעקות הן הקדמה לשופרו של משיח!
- כ. יש להלחם על השמחה בכל מצב – כי השמחה היא תנאי להשראת השכינה. ולכן שמור על נפשך שלא תחשף לצרות גדולות מדי, ליוגן ולסילוק השמחה, למרות הקושי. שמור תמיד על שמחה של קדושה ועל דבקות בבורא ית' – דוקא בזמנים קשים.
- כא. אל תנסה לנהל את העולם – לא תצליח! אל תנסה למצוא את הצדק האלקי, כי הוא מוסתר מפני עוונותינו, ולכן לא תצליח. אל תרחם יותר מבעל הרחמים ית' שמו – כי זה בלתי אפשרי, ומכיוון שזאת מלכות היצר הרע להביאך לכפירה, ר"ל, ולתלונות, טענות ומענות. רק ביטול, דבקות, בירור ומלחמה ביצר הרע הפרטי והכללי.
- כב. כל הרעה בתנאי החיים – היא לטובה, והיא סימן. היא לטובה, כי היא באה במקום עונש קשה יותר. והיא סימן, כי עליך לפשפש במעשיך מדוע משמים צמצמו לנו את השפע הגשמי והרוחני.
- כג. אל תשכח שאנו עדיין בשעבוד מלכויות. ואם כך תעשה, תוכל לקרוא באופן טוב יותר את מפת המציאות ואת מפת הקרב.
- כד. זכור: "ה' רוצה את הלב" – את כל הלב! חשוב להבין ולהפנים זאת.
- כה. ביטול שנאת חנם תלוי בביטול הגאווה ובהפך האדרת עצמו, בכך שיראה מעלות חברו ואת חסרון עצמו – דברים פשוטים מאד, אך צריך מלחמה גדולה להגיע אליהם! ובס"ד נצליח.
- כו. קדושה וענוה, ענוה וקדושה, תורה ומצוות ומעשים טובים. "וְאֲנִי תִפְלָה"!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית' לשמה.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום, לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

מומלץ לשמוע את השירים שלנו. ניתן להוריד אותם מאתר החסידות. ובס"ד הם יעשו טוב לכם ולילדים – לרוגע, לשמחה ולקדושה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס! ובא לציון גואל במהרה ברחמים!